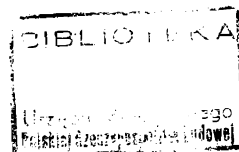

15 listopada 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F10K 15/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10725.

Michael Smolensky
(Cleveland, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki).

Kl. 47 g 39.

47 g 1, 15/02

Kadłub zaworu wstecznego.

Zgłoszono 11 czerwca 1928 r.

Udzielono 27 czerwca 1929 r.

Pierwszeństwo: 5 sierpnia 1927 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi kadłub zaworu wstecznego.

Zawory wsteczne są niejednokrotnie bardzo wielkie, np. ich średnica może wynosić do 1 lub $1\frac{1}{4}$ metra, wobec czego wyrób mocnego kadłuba takiego zaworu jest zadaniem trudnym, zwłaszcza jeżeli ma być zachowany niezwięziony prześwit zaworu, ponieważ żebra wzmacniające zmniejszają zwykle prześwit zaworu, a dookoła tarczy musi być pozostawiona stosunkowo wielka przestrzeń wolna, aby przepływ możliwie największej ilości cieczy nie był utrudniony.

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi kadłub o dostatecznej wytrzymałości i o możliwie małych wymiarach zewnętrznych. Kadłub ten jest zaopatrzony z oby-

dwóch stron w kołnierze, umożliwiające dołączanie do zaworu rur, przyczem kołnierze te są wzmocnione zapomocą żeber, łączących kołnierze z kadłubem i zaopatrzone we wgłębienia, umożliwiające dostęp do naśrubków, względnie łbów śrub.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiono na rysunku, przyczem na fig. 1 uwidoczniono przekrój zaworu wstecznego wzdłuż linii 1—1 fig. 2, a na fig. 2 — boczny widok i częściowy przekrój tegoż wzdłuż linii 2—2 fig. 1.

W kulistym kadłubie 6 zaworu znajduje się grzybek płasko-wypukły 7, usztywniony zapomocą żeber 8, znajdujących się na jego powierzchni wklęsłej.

W środkowej części grzybka 7 znajduje się rura 9, której dolny koniec 10 jest

zamknięty. Rura 9 wystaje z obydwóch stron grzybka. Dolny koniec rury 9 przesuwają się w prowadnicy 11, umocowanej na żebrach 12, stanowiących jednolitą całość z kadłubem zaworu. Górny koniec rury 9 przesuwają się w prowadnicy 14, przymocowanej do żeber 15, wystających ku wewnątrz zaworu z pierścienia 16, który jest osadzony w górnym końcu kadłuba i przytrzymywany zapomocą odpowiednich śrub.

Na obu końcach kadłuba 6 znajdują się pogrubione obrzeża pierścieniowe, czyli kołnierze 18, które są połączone z główną częścią kadłuba zapomocą żeber 19. Wzajemna odległość tych żeber 19 jest taka, że pomiędzy nimi znajdują się wgłębienia 20 (fig. 1). Kołnierze 18 są zaopatrzone w otwory 21, wywiercone w każdym z wgłębień 20 i pokrywające się z otworami w kołnierzach rur, które łączy się z kadłubem zaworu zapomocą śrub zwykłych.

Sprężyna śrubowa 22 przyciska grzybek 7 do siodełka 13. Jeden z końców sprężyny 22 opiera się na dnie końca 10 rury 9, a drugi na dnie 23 prowadnicy 14. Kołnierze 18, wzmocnione zapomocą żeber, posiadają wytrzymałość dostateczną, a wykroje 20 umożliwiają dociąganie lub luzowanie naśrubków z zewnątrz. W ten sposób unika się małej względnie wytrzymałości stosowanych zwykle kołnierzy, co jest bardzo ważne, zwłaszcza gdy kadłub posiada wielkie rozmiary. Kołnierze są dodatkowo wzmocnione wewnętrznymi żebrami 24 tak, że całość jest wytrzymała na

wszelkie obciążenia statyczne i dynamiczne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kadłub zaworu wstecznego, znamienne tem, że pogrubione kołnierze (18) są zaopatrzone w boczne wgłębienia (20) do umieszczania naśrubków, względnie łbów śrub, i w otwory (21) na sworznie śrub.

2. Kadłub zaworu wstecznego według zastrz. 1, znamienne tem, że jeden z kołnierzy (18) jest wykonany wewnątrz jako siodełko (13) i jest zaopatrzony w żebra (12), skierowane ku wewnątrz kadłuba, do których jest przymocowana prowadnica (11) wrzeciona zaworu.

3. Kadłub zaworu wstecznego według zastrz. 1, znamienne tem, że wewnętrzne żebra usztywniające (24) łączą ściankę kadłuba (6) z kołnierzem (18).

4. Zawór wsteczny z kadłubem według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że w jednym z otworów kadłuba jest osadzona wymienna prowadnica (14, 15) przesuwne-go i wydrażonego wrzeciona (9) zaworu, przyczem wewnątrz tego wrzeciona znajduje się sprężyna (22), która przyciska grzybek (7) zaworu do siodełka (13).

Michael Smolensky.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

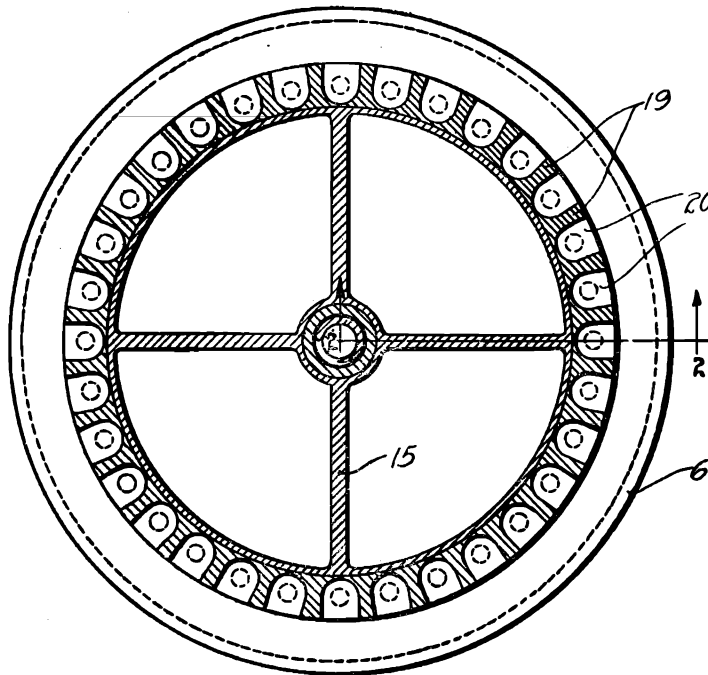

Fig. 1

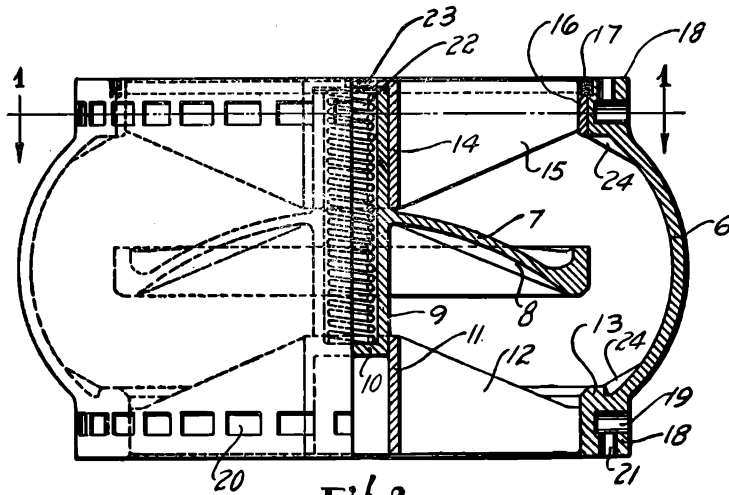

Fig. 2